

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

KINDEREN HELPEN KINDEREN

Toneelspel voor de jeugd

door

Karel Verleyen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2010

Nr.1795

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWAALF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuude, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *KINDEREN HELPEN KINDEREN* op te voeren moet de naam van auteur *KAREL VERLEYEN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1989 Toneelfonds J. Janssens/Karel Verleyen
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

DEKOR

Links stelt de voorbouw een klas voor. Boven de hoofden van de leerlingen een projectiescherm voorzien. Verder tafels en stoelen, een bord. Het midden van de scène is een soort speelterrein, dorpsplaats waar met enkele zetstukken de twee clubhuizen kunnen worden opgetrokken.

Rechts op de voorbouw wordt het dorp van het pleegkind gesuggereerd. Daar moeten enkele figuren in tegenlicht kunnen bewegen. Ook daar een projectiescherm waarop beelden vanuit het vreemde land kunnen getoond worden.

ROLVERDELING

Leerkracht

Organisator-Presentator Playbackshow

Assistent(e) van de presentator.

Kandidaat show (niet behorend tot de klas of de andere groep)

Fatoe, het pleegkind

Joenoës, haar oudere broer

6 kinderen vormen groep I

6 kinderen vormen groep II

(Dit totaal kan worden uitgebreid of ingekrompen naar believen.)

1° BEDRIJF

De lichten in de zaal doven. Heel langzaam zwelt het geluid van Afrikaanse trommen aan. Het tegenlicht op de voorbouw rechts gloeit op terwijl Fatoe langzaam opwandelt en gaat zitten. Op het scherm boven haar hoofd een zicht van het dorp of van de omgeving waar ze woont.

FATOE : (Eventueel via geluidsband met een soort echo om het effect van interieure monoloog te krijgen.)

Beste zusje, Hoe gaat het met jou ? Ik was heel blij dat ik je briefje kreeg. Het is vreemd nu een zus te hebben in een land dat ik niet ken. Maar jij kent mij ook niet echt. De man van Plan die hier was, heeft een foto genomen. Misschien heb jij die al gezien ? Stuur jij ook een foto op ?

JOENOS : (op) Fatoe ! Wat doe jij hier ? We wachten op je om aan het werk te gaan.

FATOE : Ja, ik kom zo. Ik wil alleen een brief schrijven naar mijn zus. Ze zit op een brief van me te wachten. Ga maar vooruit. Ik kom.

JOENOS : Met brieven schrijven, krijg je geen oogst. (af)

FATOE : (weer via band) Hier zal het regenseizoen al gauw beginnen. We moeten dus hard werken. Soms kan ik zelfs niet naar school omdat ik moet helpen op het land. Maar als we wat geluk hebben met de oogst, zullen we ook geen honger hebben. En de man van Plan heeft gezegd dat jullie daar meehelpten. Kinderen van ginds helpen kinderen hier, zei hij. En met de mensen van Plan en iedereen uit het dorp graven wij nu een diepe put. Er komt een pomp en dan zullen we altijd water hebben voor de velden. Iedereen is nu erg vriendelijk tegen me , omdat jullie ons nu helpen. Ik ben zo blij dat het kan en dat ik nu een zus heb. Daaag en schrijf gauw terug. Fatoe.

(Tegenlicht uit. Fatoe af. Heel eventjes volle donker. Geluid van Afrikaanse trommen, langzaam wegfadend, dan gemixt met straatgeluiden van hier, uiteindelijk alleen die straatgeluiden. Licht gaat op midden scène.)

ANN : (op van rechts. Ze heeft een brief in de hand.) Jippie, een brief van mijn zus. Wat een geluk dat ik die postbode net tegen-

kwam op de hoek. Snel lezen in de klas.

(Olivier en Benjamin op van links, stoeiend.)

OLIVIER: Hee, kijk daar eens. Eentje van de chieke school. Mamzelle..

BENJAMIN : Ze heeft iets in haar fijne vingertjes. Zullen we..

(De jongens op Ann af, grissen de enveloppe uit haar handen.)

OLIVIER : Merci, mamzelle...

BENJAMIN : Een brief van je lief ?

ANN : Geef terug, stomkop. Geef hier !

OLIVIER : Kom hem halen. Je krijgt hem terug als je me een kusje geeft.

ANN : Geef hier !

OLIVIER: Een kus voor een brief! (loopt weg als Ann bij hem komt)

BENJAMIN : En mij ook een kus. Mmm, een lekkere kus.

ANN : Nee ! Geef hier die brief. Hij is van mij. Geef hier of...

BENJAMIN : (plagerig) Of ik vertel het aan mijn pa en die is politie-
man en die zal je in het kot steken...

ANN : (Springt vooruit en pakt Olivier, maar die gooit de brief naar
Benjamin) Hier !

OLIVIER : Luchtpost voor jou, Benjamin.

BENJAMIN : (pakt de brief of raapt hem op) Aangekomen, Olivier.

ANN : Stomkoppen, rotzakken, lafaards, sm...

OLIVIER : Ssst, mamzel, je gaat je tong verzwikken als je zulke lelijke
woorden blijft zeggen.

BENJAMIN : En van je mama zal je je mond moeten spoelen. (Hij houdt de
brief in de lucht) Kom hem pakken !

FIEN : (Komt van achter hem op en pakt de brief) Ik heb hem al.

(De twee jongens lachen)

BENJAMIN : Ha Fien, kom je mee mamzel pesten.

OLIVIER : Nu wordt het lolliig.

FIEN : (met de brief naar Ann) Hier Ann.

OLIVIER : Hé, wat is dat ? Zij is er eentje van de chieke...

FIEN : (Gaat naar hem toe en geeft hem een duw) Is het nu uit ? Twee
tegen een dat is gemakkelijk.

BENJAMIN : Maar zij....

FIEN : Bek dicht, het toch hier al genoeg. En meekomen.

OLIVIER : Maar wij hebben toch ruzie met die van de andere...

FIEN : Zever niet. (drietal af)

ANN : Zij altijd met hun "chieke" school.

(Ze gaat richting klas, stapt naar binnen en gaat zitten op een bank. Licht uit op midden scène, licht op klas. Terwijl Ann heel voorzichtig de brief openmaakt, worden de Afrikaanse trommen opnieuw hoorbaar. Als ze de brief begint te lezen, een foto van een meisje uit het ontwikkelingsland in projectie boven haar. Dezelfde band met tekst van de brief draait opnieuw door. De onderwijzer komt binnen. Band stopt, geen trommen meer. Beeld van Fatoe weg.)

ONDERWIJZER : Ann ? Zo vroeg ? Uit je bed gedonderd misschien ?

ANN : Nee...eh...ik heb me van uur vergist.

ONDERWIJZER : En dan kom jij hier stilletjes in je eentje in de klas zitten ?

JEROEN : (Stormt de klas binnen) Meneer, ze hebben Ann gepest. (De één na de ander stapt nu ook de klas binnen.)

ONDERWIJZER : Ann ? Is er wat gebeurd ?

ANN : (schouderophalend) Och...

JEROEN : Ja, alweer van de andere school. Altijd hetzelfde. Ze waren met twee eerst en dan met drie...

ONDERWIJZER : En jij bent Ann meteen gaan helpen ?

JEROEN : Heee, ik ben wel nooit bang, maar gek ben ik ook niet. Tegen drie van die anderen. Ik ben hulp gaan halen. Ja, dat heb ik gedaan.

DAVID : Maar wat hij zegt is waar, meester, ze pesten ons altijd. Wij zijn van die "chieke" school, zeggen ze.

CAROLIEN : Ja, ze lopen achter ons, gooien met stenen...

DIMITRI : En ze hebben naar mij gespuwd gisteren. Zo'n kwak op mijn jas !

KELLY : Ja, en aan mijn haar getrokken.

DAVID : Maar nu is het genoeg geweest. Nu is het oorlog !

JEROEN : Ja, daar mogen ze zeker van zijn.

DIMITRI : En ik spuw terug. Recht in hun ogen, daar !

ONDERWIJZER : Hohoho ! Kalmpjes aan, jongelui. We zullen toch eerst eens moeten praten voor we de Derde Wereldoorlog beginnen. Denken jullie ook niet ? Ann, begin jij eens met jouw deel van het verhaal.

JEROEN : Zal ik het zeggen, meester ? Ik heb alles gezien.

ONDERWIJZER : En Ann heeft het zelf beleefd. Laat haar vertellen.

ANN : Tja, ik...ik had een brief gekregen van mijn zus.

CAROLIEN : Van je zus ? Jij hebt toch geen zus ?

KELLY : En geen broer ook.

ANN : Het is...een zus...maar ze woont heel ver hier vandaan. In...
(naar keuze)

JEROEN : Meester ? Is dingen verzinnen ook liegen ?

ONDERWIJZER : Ann, ik...eh..snap het eigenlijk ook niet.

ANN : Ik weet niet hoe ik het moet uitleggen. Wij hebben thuis een
meisje geadopteerd. Een meisje uit... En nou is ze mijn zus.
Ze heet Fatoe en ze is bijna zo oud als ik. Mijn mama en papa
zeggen dat ze een soort zus is voor mij.

ONDERWIJZER : Ach zo, dat is schitterend, Ann. En wanneer komt je
zusje hierheen ? Komt ze ook op school ?

DAVID : Ze mag naast me zitten en ik zeg haar dingen voor als ze ze
niet kent en ik wel.

KELLY : Dan zul je de hele tijd je mond moeten houden, David, want er
zijn er niet veel die stommer zijn dan jij.

ONDERWIJZER : Stop dat bekvechten nou eens eventjes, alsjeblieft.

ANN : Ze komt helemaal niet. Ze blijft in haar eigen land.

ONDERWIJZER : Ann, nou moet je eens goed luisteren. Ik denk dat je het
niet helemaal gesnapt hebt. Een kind adopteren betekent dat je
het bij je in huis neemt.

ANN : Nee, niet in dit geval. Dat is er zo speciaal aan. In plaats
van hier naartoe te komen, blijft het kind in zijn eigen familie,
maar door geld te bezorgen aan de familie, kan dat kind naar
school, kan de familie beter leven. Het hele dorp geniet er mee
van.

CAROLIEN : Dat vind ik gek. Dan heb je er zelf toch niets aan ?

KELLY : Je helpt toch niet iemand voor je eigen plezier ? Of wel ?

DAVID : Ja, ik zou toch liever hebben dat mijn broer - want ik zou
geen zus willen - hier naartoe komt. Misschien is hij wel een
heel goede voetballer. En dan wordt hij beroemd en ik ook.

ONDERWIJZER : Goed Ann, ik begin er iets van te snappen. En nou heb
jij een brief van je zus gekregen vandaag ?

ANN : (steekt brief in de hoogte) Ze schrijft dat ik een foto moet
sturen.

DIMITRI : Niet doen, jong !

ANN : Waarom niet ?

DIMITRI : Dat kind schrikt zich te pletter dat ze zoiets voor zus
heeft.

ONDERWIJZER : Genoeg. We hebben nog wel wat anders te doen. Maar ik
beloof je dat we daarover nog verder praten. Als jij me morgen

nog iets meer weet te vertellen, Ann, dan kunnen we misschien... ja, ja, dat zou niet zo'n slecht idee zijn. En nu... sommen maken.

(De kinderen pakken boeken en schriften terwijl ze zuchten en kreunen. Maar ze gaan aan het werk. Langzaam dooft het licht in de klas. Spot op Ann. Heel stil op de achtergrond geroffel van trommen. De foto wordt weer geprojecteerd. Ann is in haar gedachten bij Fatoe.)

ANN : (via band) Beste Fatoe, ik wilde dat je hier was. Je zou het zien, het is zo'n prettige klas en de meester is gewoon tof. Hij wil meer van je weten. Want ik heb ze verteld dat ik een brief van je gekregen heb. Nou, dat moest wel, want er was ruzie geweest met een stel kinderen van een andere school en iemand had het gezien. En nu heb ik over je gepraat. Ze vinden het allemaal geweldig dat je nu mijn zus bent, maar ze denken dat het leuker zou zijn als je hier naartoe kwam. Ik heb ze uitgelegd - maar misschien niet goed genoeg - dat wij jou veel beter kunnen helpen als je blijft waar je thuishoort. Je zou misschien wel eventjes blij zijn hier, maar het is hier koud en regenachtig en alles is zo anders dat je na een poosje toch weer naar je huis zo verlangen. Ik weet hoe ik zelf ben als ik in een vreemd land op reis moet. Je kent de taal niet en ze eten er andere dingen en ze leven anders. Zelfs als je minder kleren hebt en af en toe je buik niet kunt voleten, is het ginder toch nog altijd je thuis, niet ? En nu je me schrijft dat je op een goede oogst mag hopen, is het allemaal goed.

(Licht plotseling weer aan, spot uit. Meester staat voor de bank van Ann en slaat er met zijn blakke hand op.)

ANN : Heee...

ONDERWIJZER : Wat was je aan het doen, Ann ? Toch geen sommen ?

ANN : Nee meneer, ik was....

ONDERWIJZER : (pakt blad papier op) ...een brief aan het schrijven, niet ?

ANN : Ja meneer, ik had...ik wilde...ik moest...

ONDERWIJZER : Ann, in de klas moet je eerst en vooral opletten. Ik snap wel dat je erg opgewonden bent over die brief van je zus, maar je moet ook...

ANN : Ja meneer. Maar ik vind het erg dat zij nu op het veld moet werken en ik hier kan zitten. Dat is niet eerlijk. We hebben...

ONDERWIJZER : Ann...we praten er later nog over. Nu worden er sommen gemaakt.

DAVID : Zie je dat mijn vader gelijk heeft. Hier wordt alleen maar gerekend.

ONDERWIJZER : David !

KELLY : Meester ?

ONDERWIJZER : Ja, Kelly.

KELLY : Eigenlijk zijn we allemaal heel erg nieuwsgierig. En een beetje jaloers. Misschien willen we allemaal een broer of een zus zoals Ann.

ONDERWIJZER : (nadenkend) Zo ? Zeg eens, jullie... O, wacht. Ann, weet jij hoeveel geld je stuurt aan dat zusje van je ?

JEROEN : Jakkas, hij praat over geld.

ANN : Dat kan toch niet anders. Ik weet niet precies hoeveel, maar mama zegt altijd dat het de prijs is van een half pakje sigaretten per dag of zoiets... Ze wil dat papa stopt met roken.

ONDERWIJZER : Juist. David, hoeveel kost een pakje sigaretten ?

DAVID : Hoe zou ik dat moeten weten ?

ONDERWIJZER : Omdat je eergisteren achter de muur van de kerk met een paar van je vriendjes stond te roken !

DAVID : Die sigaretten had ik gekregen...

ONDERWIJZER : Dus, je geeft toe dat je gerookt hebt ? Nou goed. Wie weet hoeveel sigaretten kosten ?

CAROLINE : 70 frank.

ONDERWIJZER : En de helft ervan ?

KELLY : 35 frank.

ONDERWIJZER : En 35 frank elke dag van de maand ?

DIMITRI : Ik voel iets...ik voel iets....

DAVID : Hee, zit toch stil. Wat voel je ?

DIMITRI : Iets aan mijn voeten.

DAVID : Wat aan je voeten ?

DIMITRI : Iemand is ermee aan het spelen. Hij daar ! (wijst op onderwijzer)

DAVID : Wat wil je daarmee zeggen ?

DIMITRI : Weet je wat we aan het doen zijn ?

DAVID : Nou, aan het praten over...eh...potvolkoffie !

DIMITRI : Juist. We zijn toch aan het rekenen. En we vinden het nog leuk ook.

8.

ONDERWIJZER : Ssst ! Slimmerd. Onderwijzers krijgen toch altijd
hun zin !

* * * * *

2° BEDRIJF

De kinderen zitten nog in de klas. De bel rinkelt. Boeken worden dichtgeklapt, schooltassen gepakt.

ANN : Tot morgen, meester.

ONDERWIJZER : Tot morgen, Ann. En jullie allemaal ook tot morgen. En als je nog aan iets denkt....

CAROLIEN : Zouden we niet...nee, da's een stom ideeën.

ONDERWIJZER : Praat op, je weet nooit.

CAROLIEN : Nou, ik dacht, zouden we niet zo'n kind kunnen adopteren met de hele klas ?

DAVID : Heho, dat is niet zo stom...

JEROEN : ...maar de pingping !

DIMITRI : En van wie is dat dan de broer ?

KELLY : Of zus ! Het kan ook een zus zijn, of niet soms ?

DIMITRI : Ja, voor mijn part. Maar als dat de zus is van Jeroen en het is de zus van mij, dan is Jeroen ook mijn broer ! En ik krijg liever de groene griep dan zoiets !

JEROEN : En ik krijg liever een apesnoet...

ALLEN : Die heb je al !

ONDERWIJZER : Hehehe, breek de boel niet af. Maar wat denken jullie. Zouden we niet proberen of dat kan ? En samen zo'n kind helpen ?

ALLEN : Ja, dat is een goed plan !

DAVID : En we leren over dat land !

CAROLIEN : En we tellen de centen die we samenbrengen...

ONDERWIJZER : En we leren de taal en we schrijven de brieven. Maar eerst gaan we naar huis en we denken na of we genoeg geld kunnen samenbrengen.

DAVID : Auto's wassen !

CAROLIEN : Babysitten !

DIMITRI : Zilverpapier.

KELLY : Wat wil jij met zilverpapier ?

DIMITRI : Nou, ik weet het niet, maar mijn vader zegt dat zij vroeger zilverpapier verzamelden. Vraag het thuis maar eens. Misschien

maakten de negertjes daar zelf wel geld van ?

ONDERWIJZER : Naar buiten, zeg ik. Naar buiten ! En morgen mag je me vertellen of we het doen en hoe we het aanpakken. Okee ?

DAVID : Okee, okee, we doen het, hupsakee. We krijgen in de toekomst dus een zwarte broer, een zwarte zus.

DIMITRI : David kan rijmen en dichten... Zonder zijn...

KELLY : (Slaat haar handen voor zijn mond) Geen vieze woorden !

DIMITRI : Hee, wie wil er vieze woorden zeggen ? Ik ging zeggen:
Zonder...zijn...neven en nichten.

(Iedereen naar buiten. Licht uit op klas, licht op centrale scène. Kinderen komen daar pratend toe.)

ANN : Denk je echt dat de meester dat wil doen ?

DAVID : Jij kunt helpen. Morgen moet je zeker weten of een klas zo'n broer kan adoreren.

CAROLIEN : Apporteren zul je bedoelen.

JEROEN : Deportereren ?

ANN : Adopteren. A-dop-te-ren !

DAVID : O, als je maar weet wat ik bedoel !

KELLY : Laat ons weggaan !

JEROEN : Waarom ?

KELLY : Daar !

(Op dat ogenblik komen de kinderen van de andere school eraan)

DAVID : Hah, hoe zei de meester dat weer ? De Derde Wereldoorlog ? Die kunnen ze krijgen.

JEROEN : Maar ze zijn met zovelen.

DIMITRI : En ze zijn groter !

KELLY : En veel woester !

DAVID : Je gaat me toch niet zeggen dat je bang bent ? Want dan...

BENJAMIN : (Komt meteen naar de groep toe) Wel ? Op wie wachten jullie ?

DAVID : Zeker niet op jou !

FIEN : (Komt tussenbeide) Laat hen met rust, Benjamin. Ze hebben niets gedaan.

OLIVIER : Nee, maar ze zullen misschien nog iets doen. Die...och... flut !

(De twee groepjes verspreiden zich als een luidspreker klinkt met moderne muziek. De kinderen blijven staan. Assistent van de playback-show komt op.)

ASSISTENT : Hee, wacht eventjes, jullie !

STEPHANIE : Wat wil die ?

MARIE : Ken je hem ?

ANNE : Nee, nooit gezien.

ASSISTENT : (deelt stroobiljetten uit) Hier, aanpakken. Zo dadelijk komt mijn baas. Ik was bijna te laat. Aanpakken. Kinderen beginnen de stroobiljetten te lezen. De andere groep wacht wat verder en krijgt nu de stroobiljetten.)

CAROLIEN : Een reclameblad ?

KELLY : Nee, bedankt !

ASSISTENT : Kom nou, pak aan, ik moet ook mijn werk doen.

(Terwijl weer heel de bende staat te lezen, klinkt de schetterende popmuziek weer op. En dan verschijnt de organisator-presentator van de show samen met Denis.)

PRESENTATOR : Goeie avond, goeie avond, beste kinderen van Latem en omstreken. (muziek)

FIEN : Zakken dicht jongens, die wil wat verkopen !

BENJAMIN : Dat zal hem niet meezitten.

OLIVIER : Hij kan beter naar die anderen gaan, naar mamzel en haar vriendjes.

PRESENTATOR : Kom hierheen, kom dichterbij, kom bij me staan. Groot nieuws. (geeft klapje op hoofd van Denis) Zie je wie dit is ?

(De kinderen komen allemaal rondom hem staan)

DAVID : Het loopt op twee benen !

OLIVIER : Het...

FIEN : Ik ken hem...Rubberen Denis. Ik ken hem !

PRESENTATOR : Inderdaad ! Rubberen Denis, koning van de playbackshow en hij komt hierheen. Wie neemt het tegen hem op ?

OLIVIER : Hangt ervan af. Om het meest frieten eten ?

STEPHANIE : Of puzzels maken ?

DAVID : Om het hardst lopen ?

PRESENTATOR : Nee, niets daarvan ! Rubberen Denis wordt jullie tegenstander in de grote playback-wedstrijd van radio Huppelepup. Met schitterende prijzen. Hoofdprijs : 10.000 frank ! Zo uit het handje ! Tweede prijs : een weekend aan zee. Derde prijs : een dagtrip naar de Ardennen...en voor iedereen die meedoet een verrassingsgeschenk ! Denis, toon wat je kunt, dan weten ze wat ze te wachten staat. Muziek, maestro !

(Denis wervelt eventjes rond, zorgt dat hij plaats genoeg heeft en geeft een nummertje weg. Achteraf applaus van de kinderen.)

PRESENTATOR : Nou, wat dachten jullie daarvan ? Wie doet beter ? Wie wint de prijs van 10.000 frank ? En het publiek is jullie eigen publiek. Denis is niet bang om het tegen wie ook op te nemen. Vergeet het niet: de playbackshow van de eeuw in Latem, zondagmiddag, hier op het plein ! Zeg het voort ! Muziek !

(Terwijl de muziek opnieuw inzet, loopt hij met een triomfante-lijk wuivende Denis over de scène en verdwijnt.)

DAVID : Alle driedubbele dubbeldekkers, wat een show.

DIMITRI : Pff, ik ben er zeker van dat jij dat net zo goed doet !

CAROLIEN : Ja, David, je moet meedoen.

DAVID : (gemaakt bescheiden) Denk je ?

(Ongemerkt schuiven de twee groepjes weer uit elkaar. De belich-ting verlegt afwisselend de aandacht naar elk van de groepjes.)

OLIVIER : Zeg, daar moeten wij aan meedoen.

MARIE : Ja, maar ik niet, ik ben zo stijf als een hark en weet niets van muziek.

STEPHANIE : Niemand heeft jou gezegd dat jij moet meedoen. Fien !

BENJAMIN : Ja, Fien ! Een playbacktien voor Fien !

FIEN : Hee, zeg, jullie kunnen toch wel mijn idee vragen ook ?

ANNE : Fien ! Fien !

(Belichting wisselt)

ANN : David, denk na....

DIMITRI : Waarmee moet hij dat doen ? Hij heeft geen denkertjes !

DAVID : Hee jij !

JEROEN : Ik snap wat je bedoelt, Ann.

CAROLIEN : Wat ben jij slim, Jeroen.

DAVID : Hou om met in raadsels te praten. Willen jullie dat ik beroemd word. Daverende David, de koning van...

ANN : Nee, maar denk aan de prijs.

DIMITRI : Die verdelen we natuurlijk !

KELLY : Ik heb het ook gesnapt !

ANN : We wilden toch een manier vinden om geld te verzamelen voor ons broertje of zusje...

DAVID : (mond open) Geniaal ! Hoe ben je daarop gekomen ?

(Belichting wisselt.)